

Možná struktura eseje:

- Úvod, vymezení problému
- Přehled jednotlivých prací a jimi studovaných problému
- Co vyplývá ze srovnání prací
- Kritika použitých přístupů
- Citovaná literatura

Jak napsat esej

Esej je pojednání o určitém *problému*. Není to vršení faktů z literatury či přednáškových zápisků opsaných; jde spíš o to, aby autor ukázal, že si cosi o oněch faktech a o předmětu vůbec myslí, co z nich vyplývá (proč jsou zajímavé) a že je schopen se v tématu pohybovat. Je třeba se proto soustředit na logickou konsistenci textu, odpovídat hlavně na otázky typu "proč", a "jak to spolu souvisí". (Samozřejmě text musí být postaven na dobré znalosti předmětu a literatury o něm.)

Po formální stránce je důležité, aby autor umožnil čtenáři sledovat myšlenkový tok eseje a umožnit mu prozkoumat, zda autor uvažuje správně; je proto velmi nevhodné odkazovat na fakta/úvahy, které jsou při čtení nedostupné. Protože zpravidla jde o jeden poměrně přesně vymezený problém, je třeba text směřovat spíš do hloubky než do šířky (je-li text zbytečně široký, znamená to, že adept neví, co o vlastním problému napsat) - je to svým způsobem etuda na dané téma.

Znalost literatury zpravidla slouží jako odrazový můstek; pokud cílem eseje není "kritická review" (tj. kontraposice různých názorů na tutéž věc vyslovených různými autory), je citované literatury zpravidla méně. (Není-li však žádná, budí to dojem, že autor sice může umět logicky uvažovat, ale nečte literaturu k tématu, čili neví, jakým směrem má své kvalitní úvahy vést.)